A°. 1844. — N°. 54.

VRIJDAG DEN 3den MEI.

JE MAINTIENDRAI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *Mei 1844.*

Namens den Gouverneur Generaal, wordt mede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over deze loopende maand, is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, zal moeten wegen 8 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 4 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

A. WILDEBOER,

1ste Kommies.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *Mei 1844.*

(12860) LOUIS HENDRIK DE KOFF, heeft heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

A. WILDEBOER,

1ste Kommies.

(12853) Krachtens appoinctement van het Geregtshof de dato 9 April ll., zal de ondergeteekende op *HEDEN*, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden *ad opus jus habentium*, in het openbaar verkoopen:

25 vaten *SUIKER*, bij kavelingen van 5 vaten, liggende ter Lands Waag en afkomstig van de Plantaadje *Kleinhoop*.

Paramaribo, den 3 *Mei* 1844.

De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*,

T. M. SCHOTBORGH.

(12866) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op *HEDEN*, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen: de volgende SLAVEN, voor verschuldigde *Belasting* in Executie genomen, als:

Dossee, aankomende PRINCES van LINCK.

En voor den Vrijdom:

Rudolf, bekend ten name van den Boedel wijlen G. M. A. SALOMONS.

Cornelis of *Juriaan*, bekend ten name van J. F. KROSS.

Paramaribo, den 3 *Mei 1844.*

T. M. SCHOTBORGH.

In-Officieel Gedeelte.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met* 25 *Maart 1844.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 13 *Maart.*

Het *Journal de la Haye* heeft dezer dagen de aandacht van het buitenland gevestigd op de groote opofferingen, welke de Nederlandsche natie zich thans weder getroost, ten behoeve van haar crediet. Terwijl zelfs Engeland gemeend heeft niet voor een maatregel te moeten terugdeinzen, welke ook de bezitters van vreemde fondsen treft, zoo heeft Nederland zich daarvan, te midden van de hoogstmoeijelijke gesteldheid, waarin het zich geplaatst heeft gezien, ten strengste onthouden. Zoo innig eerbiedigt men alhier de heiligheid van aangegane verbindtenissen. Zonder zulk een eerbied en zonder de gehechtheid aan de aloude Hollandsche goede trouw, zouden wij ons spoediger oogenblikkelijk uit den nood hebben kunnen redden; maar alsdan ook dien onwaardeerbaren goeden naam hebben verbeurd. » De bezitters van vreemde fondsen, van welken aard ook, hebben dus allen er belang bij, te doen blijken hoe zeer zij dit voorbeeld van eerlijkheid, dat Nederland aan de gansche wereld gegeven heeft, op prijs stellen en willen aanmoedigen; eene eerlijkheid die, terwijl zij ons crediet bevestigt, een heilrijken invloed moet uitoefenen op andere staten, die, gelijk wij, in eene finantiele crisis verkeeren.

» Alles moet dus de vreemdelingen, zelfs hen die hier geene, aan de belasting onderworpene, onroerende goederen bezitten, bewegen tot eene leening mede te werken, waarvan de opbrengst bestemd is, om ons uit eenen toestand te brengen, welke hun zulke ernstige bekommeringen voor het behoud hunner regten heeft ingeboezemd.

» De leening zal slechts gedurende weinige dagen, van den 18den tot den 26sten Maart, worden opengesteld.

» De vreemdelingen, die geene goederen in Nederland bezitten, kunnen de leening op twee wijzen begunstigen, te weten door in te schrijven en de certificaten te doen verkoopen, of door het koopen van de nieuwe 3 pCt. ter beurze van Amsterdam.

» Wij merken hierbij op, dat de Engelsche 3 pCts. bijkans *a pari* staan, en dat die van Frankrijk boven de 82 pCt. zijn genoteerd. Nu gelooven wij toch, dat, alzoo wij besloten hebben het evenwigt tusschen onze inkomsten en uitgaven te herstellen, al onze verbindtenissen gestand te doen, en door middel van de hulpbronnen, die de regeling van onze finantien en de aanmerkelijke rijzing van den prijs onzer Overzeesche producten ter beschikking van de schatkist zullen stellen, de 3 pCt., die wij zullen creëeren, geen minder crediet zullen verdienen dan die van de genoemde landen."

Bij deze opmerkingen, kunnen wij niet nalaten, als een bewijs hoe zeer buiten 's lands de pogingen van ons vaderland, om aan zijne financiele bezwaren het hoofd te bieden, werkelijk reeds gewaardeerd worden, de volgende woorden van een Duitsch schrijver in een veel verspreid Leipziger blad te herinneren: » *Die finanzielle Lage der Holländer fordert billige Rücksicht.* SIE HABEN UNTER ALLEN UMSTÄNDE GESTREBT, IHREM STAATE DEN RUF DER EHRLICHKEIT ZU ERHALTEN—*was bekanntlich Nord- und Süd-Amerika, so wie Spanien nicht* — UND DIES VERDIENT JEDENFALLS ANERKENNUNG."

'sGRAVENHAGE, 17 *Maart.*

Onder dagteekening van den 9den dezer, heeft Z. Exc. de Minister van Justitie ad interim van de aanvaarding zijner functien aan de regterlijke autoriteiten kennis gegeven, bij de volgende circulaire:

» Ik heb de eer...., bij dezen bekend te maken, dat, daar het Z. M. behaagd heeft mij, bij besluit van 7 dezer, No. 3, tijdelijk te belasten met de waarneming der functien van Minister van Justitie, ik deze waardigheid heb aanvaard, na den vereischten eed in handen des Konings te hebben afgelegd.

» Doordrongen van het gewigt der verpligtingen, welke uit dit door Z. M. in mij gestelde vertrouwen voor mij ontstaan, gevoel ik dat ik, met de beste bedoelingen, de mij opgelegde taak niet naar behooren zal kunnen vervullen, zonder daarbij ondersteund te worden door de welwillende medewerking van al de autoriteiten, waarmede mijne betrekking mij in aanraking brengen zal. Die medewerking vraag ik beleefdelijk en met aandrang bij deze gelegenheid ook van...... en gaarne voeg ik er de verzekering bij, dat ik van mijne zijde trachten zal, in overeenstemming met....., alles aan te wenden wat het belang der justitie en der administratie zal kunnen bevorderen.

» Ik verzoek....... hiermede de betuiging mijner bijzondere hoogachting wel te willen aannemen."

GROOT-BRITTANNIË.

LONDEN, 13 *Maart.*

Gisteren avond is er een groot gastmaal in de zaal van Coventgarden aan den Heer O' Connell gegeven, met het doel, zoo als de aankondigingen luiden; om de bewondering kenbaar te maken, die de Engelschen gevoelen, voor zijne voortdurende en zich zelf gelijk blijvende ondersteuning, van de regten en vrijheden der Ieren, in een tijdvak van meer dan veertig jaren.

De zaal was fraai versierd en men las den naam O' Connell, alsmede de woorden *Ierland* en *Geregtigheid* in schitterend licht. Omstreeks 110 personen namen aan het maal deel; de loges, enz., waren talrijk met aanschouwers bezet; het geheel leverde een indrukwekkend gezigt op. De voorzittersplaats werd door den Heer Duncombe ingenomen, aan eene zijde zat de » groote Iersche gast", en aan den anderen kan de graaf van Scherwsbury.

Het ontbrak bij deze gelegenheid aan geene redevoeringen, waarin gezegd werd dat het Engelsche volk met het Iersche zamenstemde; dat het laatste niet met billijkheid en regtvaardigheid behandeld was; dat de feilen en verkeerde staatkunde der ministers alleen de spanning der gemoederen in Ierland en de zucht naar afscheiding hadden voortgebragt; dat het echter tijd werd, dat de beide volken, die slechts één waren, zich verklaarden, ten voordeele van gelijkheid van regten en wetten zonder onderscheid van kasten, secten en uitsluitingen.

Nadat de gezondheid van de vorstelijke personaadjen was gedronken, werd ook die van Daniel O'Connell ingesteld. En nu stonden al de dames in de loges op, wuifden met derzelver doeken, » en van onder tot boven scheen de schouwburgzaal door een sneeuwwind bewogen te worden. Dit tooneel, waartusschen een luid gejuich zich mengde, dat het gebouw als op zijne grondslagen deed daveren, werd nog verscheidene malen hernieuwd.

De voorzitter betuigde den Heer O' Connell, ten aanhoore van deze talrijke vergadering, dat hij hem voor een slagtoffer

van verkeerde staatkunde en niet als schuldig beschouwde; dat de ministers zich vergeefs vleiden, dat, indien zij zulk een man in een kerker opsloten, zij hem van de natie zouden afsluiten; dat hij veilig het hoofd op zijn leger mogt nederleggen, want dat millioenen Ieren en Engelschen vertoogen en verzoekschriften zouden inzenden, om zijne onschuld te staven, zijne deugden te eeren, en zijne bevrijding van het parlement zelf te vragen.

Onder de grootste geestdrift beantwoordde de Heer O'Connell die toespraak, en verklaarde dat, bij zulk een onthaal, hij voor het eerst in zijn leven zich de krachten voelde ontzinken, dat geen kerker, ja geen moordschavot hem die zwakheid zouden hebben kunnen inboezemen, welke hem thans deed stamelen; dat hij nu echter verblijd was, dat hij veroordeeld was geworden; dat daardoor het regt boven het onregt was doorgebroken en in Engeland het meêgevoel voor Ierland ontstaan; dat nu gebleken was dat beide landen slechts die vijanden hadden, die aan beide gemeen waren; dat dit luistervol onthaal in beide eilanden onberekenbaar veel goeds kan stichten; dat Ierland met dankbaarheid zou worden vervuld over deze ontvangst, hem bereid, die voor deszelfs regten onafgebroken had gestreden en laatstelijk zonder grond was schuldig verklaard. »O welk tooneel aanschouw ik heden, riep hij uit, als ik nâga den rang en het aanzien van zoo velen; als ik overdenk hunne verbevenheid en beteekenis; als ik het oog vestig op de mannelijke vastberadenheid en het vriendelijke tegenblikken van het zachtere oog, als ik stare op die hemelsche wezens, die ons als schijnen te omzweven en ons in geestdrift brengen dan ben ik verheugd, dat, het moge mij schokken, ik zulk een schouwspel heb bijgewoond (*Toejuichingen*). Ik ben schuldig verklaard; maar gij vraagt waarom en hoe? Ik ben nu hier, om het u te zeggen. Zij (de regters) hebben mij schuldig verklaard, niet wegens eene bepaalde of eene te bepalen misdaad; niet wegens iets, dat gij in wettelijke boeken kunt lezen; maar wegens iets, dat de regters uit die boeken hebben opgemaakt, en zamengeflanst om een gedrogtelijke schuldverklaring uit te spreken. Letterlijk is het zoo. (Hier vernieuwde zich een tooneel als vroeger). Ja, uwe geestdrift tegen die schuldverklaring is billijk en geregt."

Nu ging de spreker over om, naar zijne meening te bewijzen: dat de vormen in het regtsgeding geschonden waren; dat hij niet tegen de wetten gehandeld had, enz.

Van zes ure tot middernacht duurde deze vereeniging, die in zoo verre eene staatkundige beteekenis schijnt te hebben, dat daarin de tegenstanders der korenwetten, de chartisten en andere Engelsche woelzieken aan O'Connell en de Ieren in het algemeen de hand hebben gereikt.

Naar den toon der ministeriele bladen heeft dit verschijnsel een vrij sterken indruk op de bewindslieden gemaakt. Die bladen sporen de Engelschen aan, om zich toch vooral niet te laten wegslepen door valsche voorstellingen en inzonderheid door de meening', dat O'Connell geene regtvaardige schuldigverklaring heeft erlangd.

Den 16den.

Met de stoompaket *Hibernia*, die te Liverpool berigten uit Nieuw-IJork van 29 Februarij ll. heeft aangebragt, is de tijding van een allervreeselijkst ongeluk ontvangen hetwelk den vorigen dag nabij Alexandrie heeft plaats gehad:

»De stad Washington is in rouw gedompeld. De Heer Stockton, kapitein van het stoomschip *Princeton* had tusschen de drie en vier honderd menschen, onder welke den President en deszelfs gezin de ministers, onderscheiden vreemde ambassadeurs, senateuren en afgevaardigden bij het congres, aan boord van zijn fraaije stoomschip genoodigd, om daarmede een speeltogtje in het Potomaksche te doen. Al de uitnoodingen waren met geestdrift aangenomen en heden ten een ure kwamen de gasten aan boord van den *Princeton* bijeen. Het was een overschoone dag. Er waren niet minder dames dan heeren aan boord en men beloofde zich een hoogst vermakelijk togtje. Na het saluut van 21 schoten uit de kleinere stukken werd ook het zware stuk geladen, om de werking van eenen kogel van 230 pond op het water aan de dames te doen zien. Al de dames bevonden zich op het dek en stonden vooraan. Het schot viel en de kogel vloog, een dozijn malen opspringende, over het water. Men begaf zich voorts naar de kajuit en nadat de dames eene collation gebruikt hadden, begaven ook de Heeren zich aan tafel; de vreugde en vrolijkheid was algemeen.

Bij den terugtogt sloeg de kapitein voor, nog een schot met het groote stuk te doen. Men begaf zich weder op het dek en vormde eenen kring om het stuk, om de toebereidselen des te beter te zien. Het stuk werd geladen en afgeschoten.... De Heeren Uphsur, minister van binnenlandsche zaken, Gilmer, minister van marine, Virgilius Marley, afgevaardigden van Maryland, Kennon, chef de bureau aan de werf, en Garder van Nieuw-IJork, storten dood ter neder, zonder een enkelen klagt te slaken. De kapitein stond weder op, maar het haar verbrand, het aangezigt bebloed en geheel zwart van kruit. »Mijn God! riep hij uit, op het zien der hem omgevende lijken, waarom ben ik ook niet dood.

Acht of tien man van de ekwipaadje zijn zwaar gewond. De President Tyler en de minister van oorlog Wilkens hadden zich, een oogenblik voor het afgaan van het schot; een weinig uit den kring verwijderd. Eene der dochters van den Senateur Woodsburry bevond zich zoo nabij een' der slagtoffers, dat zij geheel met bloed bespat was; gelukkig echter is er geene der Dames gedood of verwond geraakt. Op het eigen oogenblik dat dit ongeluk op het dek gebeurde, waren sommige der gasten, in de kajuit vrolijk aan het zingen, en het toeval willende, dat het woord Washington gelijktijdig met het knallen van het schot werd uitgesproken, zoo vermengde een driedubbel salvo van toejuichingen zich met de doodkreten, die tevens boven het hoofd van dit vrolijk gedeelte der genoodigden opgingen.

— De *Morning-Post* zegt, dat men ten hove de hoop koestert een bezoek des Keizers van Rusland in Engeland te ontvangen; zijn bezoek zou met dat van den Koning der Franschen overeenstemmen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 *Maart.*

De strijd tusschen de geestelijkheid en de universiteit wordt met iederen dag vinniger; maar de bisschoppen zullen, door het gouvernement tot aan den uitersten grens te drijven, hetzelve ongetwijfeld noodzaken om bij de kamers maatregelen aan te vragen, die de middelen zullen aan de hand geven om een einde te maken aan het ergelijke schouwspel, hetwelk zij sedert ruim een jaar aan het land vertoonen. Mgr. Affre, aartsbisschop van Parijs heeft gemeend den brief niet onbeantwoord te moeten laten, waarin de Heer Martin de memorie afkeurd, welke deze prelaat betrekkelijk de wet op het middelbaar onderwijs aan den koning had gerigt en welke hij door 4 zijner suffraganten had doen onderteekenen. De aartsbisschop heeft in *l'Ami de la Religion* eenen langen brief geplaatst in antwoord op dien van den grootzegelbewaarder. In dezen brief verklaart hij, dat de afspraak (concert) waarover de minister klaagt als eene schending der wet van 18 germinal jaar X niet heeft bestaan. Twee bisschoppen hebben zich verstaan; drie bisschoppen hebben wel hunne toestemming willen geven, zonder op de weglating of verandering van een enkel woord der memorie aan te dringen. Indien, evenwel al afspraak plaats gehad hebbe houdt de aartsbisschop staande dat de wet niet is geschonden geworden, vermits het gouvernement de bisschoppen had geraadpleegd, niet om uiteenloopende oordeelvellingen, maar een zamenstemmend gevoelen te erlangen. De heer Affre besluit zijnen brief met zijn leedwezen te kennen te geven over de op dit oogenblik tusschen het bisdom en den minister van eeredienst en openbaar onderwijs bestaande oneenigheid. De woorden der memorie die uwe geachten ambtgenoot betreffen, zegt hij, hadden mij derzelver openbaarmaking levendig doen betreure; mijne droefheid is niet minder groot geweest, toen dit geschrift de oorzaak is geworden van een ernstig oneenigheid tusschen ons.

ADVERTISSEMENTEN.

(12893) Op den 31sten dezer maand, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, worden verkocht:

De bij vorige Couranten geadverteerde Plantaadje *CLIFFORD KOCQSHOVEN* en $\frac{13}{60}$ part in de Plantaadje *KOCQWOUD.*

De bewijzen van eigendom en koopconditien zullen in tijds ten Kantore van den Vendumeester voornoemd, ter inzage liggen.

(1195) De ondergeteekende brengt ter kennis van belanghebbenden, dat zij de door haar op JOSEPH ATHENIS SANCO, uitgebragte *Procuratie* op heden heeft ingetrokken.

Paramaribo, den 1 *Mei 1844.*

ZWAANTJE van ELISABETH THIEL.

DE JONGE & Co.

hebben met de laatst alhier aangekomene Schepen ontvangen en bieden te koop:

Extra onvervalschte *MONTFERRAN WIJN* in vaten en bij het dozijn (alles *a kontant*,) extra PORT- en MADERA WIJN, PORTER, ALE, CHERRY BRANDY, Hollandsch BIER, AARDEWERK, Engelsche ZEEP, JOOSJES THEE in kistjes van 13 ℔, WITLOOD, lijn patent- en zoete OLIE, SPIJKERS soorten, KOFFIJZAKKEN, Bristolsche SUIKERKALK, versche ZALM en andere EETWAREN in blik, een assortiment *STUKGOEDEREN*, waaronder zeer mooije Dames KLEEDJES, gemaakte KLEEDEREN, enz. (129..

NIEBERG & BOTHE

(12925) zullen op Woensdag den 8sten Mei, ten hunnen Pakhuize, door den Vendumeester A. SALOMONS, laten verkoopen:

Diverse WINKELGOEDEREN.

Inmiddels worden dezelve voor verminderde prijzen, UIT DE HAND TE KOOP AANGEBODEN.

J. VOET

(12892) heeft ontvangen per Kapt. R. VAN DER MEIJ, en biedt voor *civile prijzen* te koop, *à Contant:*

Boter in 14 ℔s. vaatjes, tobbetjes Haring, Roode Wijn per dozijn, beste Joosjes- groene- en zwarte Thee, Patent Olie.

Een geassorteerde partij *MANUFACTUREN*, Voering-Zijde, zwart zijden Koord, Knoopen, zwart zijden Heeren Doeken en Cravatten, zwart en gecouleurde zijden en katoenen Heeren en Dames Handschoenen, dito dito zijden en katoenen Kousen, Heeren- Dames- en Kinder Stroo Hoeden, Schoenen in soorten en veel andere GOEDEREN meer.

Paramaribo, den 30 *April* 1844.

Wordt te Koop gevraagd:

(12924) Een deugdzaam Noord-Amerikaansch *WERKPAARD*; — adres ter der Drukkerij.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.